

עין משפט
גר מצודה
ק:

כח א מ"י פ"ו מ"ה' קרן
ספח הלל ט:
כז ב מ"י פ"ו מ"ה' אל
הלל טושיס יוד פ' מנ
ט פ':
כח ג מ"י פ"ו מ"ה' קרן
ספח הלל ט:
כח ד מ"י פ"ב מ"ה' ינח
המקדס הלל ט ו' ו' יוד
מ"ה' אל הלל טושיס יוד
פ' מנ ט פ':
כח ה מ"י פ"ב מ"ה' ינח
המקדס הלל ט:
ל ו' מ"י טס הל'ט ו' ינח
אלס גרסו פ"ב ד פ':
י. ו' טושיס

תורה אור השלם

1. והפכתי חניכם לאבן וכל שדיכם לקנה והעליתי על כל קמנים שק ועל כל ראש קרנה ותשתיה כאבן יחד ואחיהם כיום מר:

עמוס ה, י

2. וידבר אחרי אל משה וקיום הקריבו את השקמים ואת עלתם לפני ידך ותקראנה אתי בקלה ואבליהם השקתם ימים הישם בעני ידך:

ויקרא י, יט

מוסף חש"י

אכילת פסחים מעכבא, כפרה
נדיענא (מפני פסחים עתה):

טבול' יום פרק שנים עשר זבחים

ש קאי לשנוי דר"ש אדר"ש: אידי
לאחר תחית קודם ששקטו עליו אית
רחמנא דחיה וואלץ י' שלמים
באלא דסוהי שלם ודעמי און טונל
וואוול פסחו לערד כשמת לאחר
ששקטו חקרו עליו: מייא דסוהי כוה.
הרי נשטר חקרו: אידי אצלסו
למנוות לילה דרננן טפי מנאר ארעסו
כשנלמת לאבי דמוקי ובלא
ששקטו חקרו עליו ובאחר תחית
מחל חסד חלי עול לרנא אל

הנהגות הב"ח

[illegible]

שינוי נוסחאות

(דף צב.) השומע על מחו והמלקט עשומת טובל ואורל בקדשים לעבר והיוצין בה מלקט עשומת האזה שלשי 'ו' צעי ומשנין צימא ליקטין [ל] (דף צג.) עשומת דלמחירין במו"ק (דף צד.) המלקט עשומת אביו ואמו הרי זה מואכל עליהם כל היום הקדשים והכא נכפסמין לעבר מוחר בקדשים והכא נכפסמין יום א' עשומה לענין צילת פסחים לא כיום קבורה הוא דלילו יום קבורה לא אכל פסחו לעבר והוא אפילו מח כחמולו ד' צייג אלא כיום ליקוט עשומת היו ומוחר כל הקדשים ודא עשומה פסחים משום דיום א' קבורה נקט ליה למימר בדיוס קבורה אפילו פסח נמי לא: אלאד זה ואחד זה. ש"י על כרחק קבורה ויום ליקוט אלא וקשה

[illegible]

הוא צפרק כדל גולין (פסחא) ומשמע מתוך פירוש הקונטרס [דאפילו למ"ד לא מעכבא] חתום הם אם כן אכילה היא

רַבָּא אָמַר אִידִי וְאִידִי אַחֲרֵי חֲצוֹת ^א וְלֹא ^ב אֵכָאן קִידָם שֶׁשְּׁחַטּוּ וְחָרְקוּ עָלָיו כֵּאֵן אַחֲרֵי שֶׁשְּׁחַטּוּ וְחָרְקוּ עָלָיו ^א רַב אָדָא בְּרַם מִתְּנָה לְרַבָּא אַחֲרֵי שֶׁשְּׁחַטּוּ וְחָרְקוּ אֵת דְּמֹה מִה דְּהוּהּ הוּהּ ^א לְרַבִּינָא ^ב אֵכִילֵת פְּסָחִים מִדְּבַבְרָה בְּרַבָּא הוּנָא ^א ^ב צִיֵּית מַאי דְקָאמַר לָךְ רַבְרָב מַאי דְרַבְּה בְּרַב רַב הוּנָא ^ב דְּתַנִּי ^ב יוֹם שְׁמוּעָה כִּיּוֹם קְבוּרָה לַמּוֹצֵת שְׁבַעָה וּשְׁלִישִׁים ^ב וְלֹאֵכִילֵת פְּסָחִים כִּיּוֹם לִיקוּט עֲצָמוֹת אַחֲרֵי זֶה וְאַחֲרֵי זֶה מוּכָל וְאוּכָל בְּקִדְשֵׁים לַעֲרֹב הָא נֹגַף קִשְׁיָא אֲמַרְתּוּ יוֹם שְׁמוּעָה כִּיּוֹם קְבוּרָה לַמּוֹצֵת שְׁבַעָה וּשְׁלִישִׁים וְלֹאֵכִילֵת פְּסָחִים כִּיּוֹם לִיקוּט עֲצָמוֹת

ב נמי לא אכיל והדר תני אחד זה ואחד זה טובל
ב חסדא תנאי היא רבה בר רב הונא אמר ל"ק
סמוך לשקיעת החמה וכן שליטתו לו עצמות
ת לו מת וקברו סמוך לשקיעת החמה וכאן לאחר
מאי דהוה הוה אלא ש"מ אכילת פסחים מעכבא
ד זה דה"ל אחד יום שמועה ואחד יום ליקום^ט טובל
דרב אשי ברותא^י היא מכדי עלה קאי זה וזה
היא ומאי תנאי^י דתניא עד מתי מתאונן עליו
שלא נקבר במאי עסקינן אילמא ביום מיתה מי
תפיס^י לילו מדרבנן ותו רבי אומר כל זמן שלא
ומי איכא דלית ליה^י ואחריתא כיום מר אמר
מתקופ^י רב יוסף אלא הא דתני^י השומע על
ואוכל בקדשים לערב מכלל דיום קבורה אפילו
אלא תריץ^י עד מתי מתאוננן עליו כל אותו
שלא נקבר [ואבל נקבר] בלא אילוי אמרוה^י קמיה
רבב יוסף לימא הכי לימא^י דרבי לקולא והתניא
זון שאינו^י נקבר אפילו מכאן ועד עשרה ימים
עליו אלא אותו היום בלבד אלא תריץ^י הכי
אל אותו היום בלא אילוי רבי אומר כל זמן שלא
לילו אמרוה קמיה דרבא מרקאמר רבי יום
ומכלל דיום מיתה תופס לילו מדאורייתא וסבר
והתניא^י הן היום אני היום אסור^י ולילה
בין בלילה אסור דברי רבי יהודה רבי אומר
תורה אלא מיום סופרים לעולם דרבנן היא

אכילת פסחים מעבבא. פלוגתא דרבי נתן ורבנן דקבר לה כמ"ד מעבבא לגבי הדעתינן גברא רח"י לאכילה דמזבח מזה ^ה וסברא כיון דמזבח אינו רבנן רח"י כיון דכחיזי איש לאכלו למזה דמזבח בדריה מכלאכרי סברא הוא דחשיא איניות דרבי ומעבבא דקאמר לאו דוקא:

סמוך לשקיעת החמה. [א] צמח
נקט סמוך נקט נמי הכ
סמוך דהוה מצי למימר כאן קוד
שקיעה כאן לאחר שקיעה:
ואחריתה ביום זה. פסוק הו
צתרי עשר [עמוס ח]
ושמתיה לאכל יחיד ואחריתו כיו
מר ולא כמו שפירש בקונטרס:

מכלל דיוס קבורה אפילו לע
ואוכל בקדשים לערב אמר
כאן ששמע שמועה על מ
סמוך לשקיעת החמה וכן ש
שקיעת החמה לאחר שקה"ל
רב אשי אמר מאי אחר זה והא
ואוכל בקדשים לערב והא
מיבעי ליה אלא ש"מ בדות
כל היום רבי אומר כל זמן
איכא דלית ליה דיוס מיתה
נקבר הא קברו אישתרי לדי
רב ששת איוס קבורה קאי
תבו כמלוקט ^א עצמות טובה
לערב נמי לא אכיל הא מ
היום ולילו רבי אומר כל זמן
דר' ירמיה אמר ^ב גברא רבה
עד מתי מתאונן עליו כל ז
דברי רבי וחכ"א אין מתא
עד מתי הוא מתאונן עליו
נקבר ^א ואם נקבר תופס
קבורה תופס לילו מדרבנן
רבי אניתות לילה דאורייתא
מתר אנדרות בין ביום
^א אניתות לילה אינה מדבר

ירשא לסיפא דלעקמן דלא איוס
 ואוכל בקדשים לערב. ויכס פסח
 דשפיגו בליל יום קבורה ששנה א
 ונקמן מימי להו: כר בר דב
 לאחר שקיעת החמה. כיפא דקתמן
 קבורה וליל יום שמונה וליל א
 עשומות וזא דקתמן וואלכילת
 לילה וזא דקבורה עמזו וזא ליל
 אבל ביום ליקוט לא אסורוה בפסח
 פסחו ואפי' שמע אז ליקט אחר ש
 יום למת ב"רג וקברו איתו עמזמ
 מה לא אילית לערבנא וזא ובמי
 אוכל בקדשים לערב דלילו א לא
 ואיל: מאי דהוה כהן. ומה לי פ
 שיה: אילית פסחים מעכבתי
 שיה ואפי' למישרי יום משה ע
 דשפיגו ביום קבורה למחשפ ליל
 בלא לילו: כל זמן שלא נקבר. ק
 שקברו ביום שמת: מי איבא לית
 מיהא אסור: אילית ביום קבור
 מיתותו יום שלם הוא: איום ק
 ירמיה: ה' מני. בין א לבי בין
 א בלא מיתותו ביום לילא למישר
 יו. חללה רבי וחומרל אמרה לית
 קברו לסוף ימים מחזקין עליו ל
 מדקא"ר יום קבורה. דלאו גופיה
 לא עליו כהמים חיוק לנביאים א
 עשתיין שמעה ארובלן באינונית
 לשלום דרבנן היא. אפילי אינונית

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones